

dock icke aldeles bestämdt.

Gud vare med eder, mina älskade. Far ut sjelf och tag i vackert väder barnen med. Tänk på, huru nyttigt det är för Dig och dem. Adjö ljuftva älskade Maka min!

Din
kärleksfulle, trogne Make
J. V. S:n

Måndag d. 26 Nov. 1849.

10

206 *J. L. SNELLMAN – J. V. SNELLMAN 29. XI 1849*
HUB, JVS handskriftssamling

Kuopio den 29 November.

Älskade Make!

Bra förvånad och ängslig blef jag öfver ditt sista bref, Jag väntade dig själf och fick i stället brefvet.

Jag hade allt i ordning, din kammare som förrut hade oppslagen bordsskifva, med skrifdon och andra till behör, Men kanske det ändå var bäst att du dröjde, ty bra ondt hade du slitit, att åka på kraka; och kanske du nu kan taga Fru Borgströms Flicka med dig, om du till, har täckt släde, men gör ändå aldeles, som du finner för passligast. Barnen äro alla friska, Hanna var just, och på den lilla stund jag lämnade skrifbordet, bläckade ner et bref som jag ämnade till dig, så att jag var tvungen att skrifva et nytt bref. Lilla Gossen börjar blifva stadig på sina ben, han vågar sig redan et litet stycke på egen hand. Med Calle är det som förrut, vist sade Therman att han lite slarvat, men nu tycker jag att han har läst. Jag tror att det mycket är Henritzie fel, ty kanske han ej förstått på att läsa öfver. Här hemma, har han varit mycket snell. Jag är ängslig öfver att du kanske förebrår mig att jag slöst mycket penningar, ty jag har tagit 15. Rub(æ) Silver af Pappa. För hushållet har det ej gått mycket, men jag har försett barnen med kläder och alla möjliga till behör, så att vi ej nu behöfva på en lång tid bekymra oss om deras utstyre. Hvad jag ej fått är åt Calle Kolttyg, om du kunde få något halfylle, en par aln, du borde taga det så tjockt som du kan få. Barnen behöfva ingenting. Äfven om Gud skänker oss et barn till, som vi hoppas på har äfven den allt i ordning. Var nu inte ledsen, mitt hjerta svider nog redan när jag tänker derpå.

I Lördag skrifver jag ännu et bref, som du önskade. Farväl nu älskade Make Gud låte Dig väl gå.

Din Jeanette.

20

30

40

207 *J. V. SNELLMAN – J. L. SNELLMAN 30. XI 1849*
HUB, JVS handskriftssamling

d. 30 November.

50

Älskade min!

Var icke orolig, om jag dröjer några dagar. Kellgrenska tryckeriet, der Assuransstadgarne tryckas, har icke hållit ord, och jag kan för Borgströms skuld icke fara, utan att hafva läsit korrektur. Ännu har

jag också bestyr för vårt nya hem.

Jag skrifver blott för att helsa. Må Gud bevara er mina älskade alla. Min oro och min saknad vexer med hvarje dag. Tusen öma kyssar till Dig och våra hjälplösa små.

Ännu – var icke orolig för Dig sjelf och för resan. Jag har talt med D:r Ingman, den kunnigaste läkare i landet, och han säger, att med resan har ingen fara.

Jag hinner ej skrifva mera. Min själ följer med dessa rader till Dig min ömt, ömt älskade och saknade. Din

10

trogne make
J. V. S:n

208 J. V. SNELLMAN – J. L. SNELLMAN NOVEMBER 1849

HUB, JVS handskriftssamling

Älskade min Maka lilla!

20

Förlåt mig, att jag försummat en post sedan min hitkomst. Det är ej glömska af Eder, Dig och de våra, utan förhinder just på den tid jag ämnat skrifva. Nej, nej! det är mig så tungt att lefva skild från Er, att jag ännu icke känt någon resa så ängslig som denna. Från första dag har jag så längtat tillbaka till Dig, att det gjort mig olustig till allt arbete. Också har jag ej varit stort utom dörrn, sedan jag kom hit. Gifve Gud, att allt vore väl i hemmet, och att min oro för Dig och barnen är fäfäng.

30

Särskildt gör det mig bekymmer, att Du har så ogena och dåliga pigor att göra med. Vidare är jag ledsen öfver, att Du icke fick något mjöl före min afresa. Jag sökte dock Henrikson på Harjula och, då jag ej träffade honom, lemnade jag bud, att han skulle föra till oss 30 lispund mjöl. Likaså tillsade jag om 20 lispund skrädtmjöl från Wenell. Få se om de fullgjort min begäran. Vänd Dig eljest till Ahlén, som är närmast; säg honom, att Wenell lofvat komma men icke hållit ord, och bed honom på mina vägnar lemna det nödiga. Ännu förtretar det mig, att jag glömde tillse, om Du ens har papper till bref. Hushålla nu icke med den lilla summa, jag lemnade, utan sörj för, att ni har Era behof; jag skall med första sända mera.

40

För all del älskade Goda! glöm ej genast sända Calle till skomakaren, att beställa nya stöflar, och sök skaffa vad- till byxor åt honom. Se också i öfrigt till, att han icke går trasig och smutsig i Skolan. Helsa honom med mina förnyade varningar, och sänd bud på Therman, för att tala med honom, om någon ledsamhet skulle hända.

50

Du har nog mycket bekymmer, min Maka lilla. Sörj dock ej deröfver. Jag hoppas vara hemma tidigare, än jag lofvat, och skall söka af alla mina krafter befria Dig från oroande omsorger. Var icke heller orolig för resan hit. Jag har talt med D:r Ingman; och han säger, att dermed har ingen fara. Friherrinnan och andra skrämma Dig onödigtvis i all välmening, såsom fruarnes sed vill vara.

Om Du kan umbära Carolina, så är bäst sända henne hem till modren och lofva något understöd, om modren låter henne gå i skola. Att hon springer mellan vårt och modrens hem duger ej. Bättre är då låta henne stadna qvar och likväl besöka Skolan.

Kyss barnen små med min öma, faderliga helsning. Jag är så